

Koncert pro dve síte

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 25 Březen 2005 03:00

(reportáž z koncertu pro Asii v pražském klubu Zahrada)

Za mého dětství se zpívalo: Poručíme větru dešti, kdy má pršet a kdy vát. Jenže od té doby, co ta píseň hlaholila, jsem si uvědomil, jak lidskou pýchu a nabubřelost poráží na kolena něco, co každý nazývá jinak, ale něco co zde existuje nezávisle na vůli těch nepatrných tvorů zvaných lidé.

V roce 1997 přívalové deště proměnily Moravu v drama a totéž se stalo v Čechách v létě roku 2002.

A docela nedávno celý svět skloňoval dosud neznámé a nevnímané slovu "tsunami". A někde úplně daleko, kam se jezdilo za exotikou, umírali lidé po tisících, bez zřetele na rasu, bohatství nebo chudobu.

Po delší době společně na pódiu

foto: Tomáš Pohl ©

Člověk vybavený pro lety do vesmíru, člověk komunikující pomocí virtuální reality, tu najednou stál nahý, bezbranný a bojující o holý život.

Jenže každá katastrofa je zároveň tvůrčí. Objeví, byť z hlediska nekonečna jen na okamžik, pocit lidské solidarity. Najednou člověk řeší běžné a v podstatě malicherné lidské problémy cítí, že někde daleko umírají lidé, tisíce lidí trpí hladem a zimou. A znovu a znovu se projeví potřeba pomoci někomu, koho třeba v životě neuvidím a pokud ano, míjel bych jej v davu.

A tak ve čtvrtek 17. března v 19 hodin se lidé v pražském [Klubu Zahrada](#) na Jižním městě pokusili alespoň trochu pomoci těm, kteří nesedí ve vytopeném a útulném sále, ale bojují o život.

Koncert pro dve síte

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 25 Březen 2005 03:00

V ten den se konal Koncert pro Asii pod záštitou známé humanitární organizace ADRA.

Účinkující slíbili vystoupit bez nároku na honorář. A "sešlost" byla vynikající: pardubická **Pouta**,
Pavčina Jíšová
s manželem
Zbyškem Raškou
a budějovičtí
Nezmaři
.

Pardubická **Pouta** v nejnovější sestavě jsem letos slyšel už potřetí. Psát o milé a půvabné Ajce Troníčkové, stále tak trochu mile rozpačité Pavle "Žábě" Bělíkové a dalších členech kapely, to bych se jen opakoval. Ale nejen podle mého názoru je více než platným novým členem kapely Jarda Buksa, hráč na dobro a na foukací harmoniku. Jarda dává Poutům trochu jiný rozměr, protože je vynikající bluesman. Takže se tak trochu odehrává "souboj" dvou kytar Roberta a Radka s Jardovým bluesováním a bluegrassovým zvukem dobře. Jardu bych si moc přál slyšet při jamování, například s takovým Marcelem Křížem a Ivošem Cicvářkem. Jenže pak se dočkám svých oblíbených *Ještě dýchám a závěrečného Zrcadla a* ani nedutám, jak je mi krásně po těle i po duši. Celkový dojem na začátku rušily problémy se zvukem a hučením reflektorů při mluveném slově, ale pak se vše usadilo.

Ve druhé třetině vystoupila **Pavčina Jíšová** s několika svými písněmi a i tady bych jen opakoval to, co jsem o Pavčině mnohokrát napsal. Byla představena epitetem ornans "královna folku", ale tituly nemám rád. Pavčina vzpomněla na svůj byt po povodni v roce 2002 a při první písni *Jsem jiná se jí zlomil hlas při slovech lidskou beznadějí a žal".*

Pak usedl za bicí její manžel

Zbyšek Raška

. Zbyšek poté zazpíval dvě z prakticky nekonečné série svých zhudebněných básní a dobrou náladu přidal autorským čtením své povídky

Šroubky života

ze své knihy

Hlavní třída
.

Po krátké přestávce se na scéně objevili očekávaní **Nezmaři**. Nezmary jsem naposledy naživo slyšel na Vánočních prázdninách v Telči. Vedle poznatku, že Šárka Benetková se vrací k bohaté "afrokšticí" jsem se opět přesvědčil, že poslední album

Koncert pro dve sítě

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 25 Březen 2005 03:00

Než tóny doznějí

je povedené. Písně jako

Stromy

(vedly hitparádu Eldorádia) z pera Tondy Hlaváče,

Někdy si na sebe udělám čas

jsem si už přiřadil ke klasickým "nezmarovkám". Šárka vystříhla svůj "majstrštyk"

Řeka

, luskala prsty po pokynu "figuranta" Pavla Zajíce při písni o tom, že to co tě nezabije, možná tě posílí a jako vždy zářila jako malý štíhlý meteror.

Ale vše končí a to největší překvapení přišlo až s přídavkem. Po dvou létech a něco (sic) stály společně na jevišti Pavlína Jíšová a Šárka Benetková a a capella přidaly *Dávno se známe*. Jen jsem si povzdechl: Bože těm to zpívalo, ale jak mi citovala Pavlína po koncertu:

bylo tu není tu, havrani na plotu

? Život jde dál, ale podané ruce potěší.

Před nedávnem v klubu Solnice společně zpívali Tonda Hlaváč, Žalman a Pavlína Jíšová, a není to naposledy (6. dubna je můžete na stejném místě potkat znovu).

Úplně naposledy jeviště zaplnili všichni účinkující a zazpívali *Růži*.

A to nejlepší nakonec: O přestávce jsme se dozvěděli, že příjem ze vstupného včetně peněz za šatnu činí přes dvacet tisíc korun. Za tu částku budou zakoupeny dvě sítě pro domorodé rybáře, kteří přišli o všechno.